UOHSX001NNV6

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S36/2010/VZ-3959/2010/540/KKo V Brně dne: 25. června 2010

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 94 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 17.2.2010 z vlastního podnětu, jehož účastníky jsou

- zadavatel – statutární město Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, zast. Ing. Otakarem Divíškem, primátorem,
- společnost ATOL, a.s., IČ 60112590, se sídlem Pouchovská 79, 500 03 Hradec Králové, za niž jedná Ing. Dušan Čížek, MBA, předseda představenstva, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 8.3.2010 Mgr. Vladislavem Jirkou, Ph.D., advokátem, evid. č. 11790, ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s., IČ 26770385, se sídlem Radlická 28/663, 105 00 Praha 5,

ve věci možného spáchání správního deliktu při vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst v rámci koncesní smlouvy uzavřené dne 28.12.2006,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel - statutární město Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové - se při uzavírání koncesní smlouvy ze dne 28.12.2006 dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst nezadal v některém ze zadávacích řízení podle § 25 odst. 1 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

II.

Zadavatel - statutární město Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové - se dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, když veřejnou zakázku na vybudování parkovacích technologií a nových parkovacích míst nezveřejnil na centrální adrese a v Úředním věstníku Evropské unie, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

III.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výrocích I. a II., se podle § 102 odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli - statutárnímu městu Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, ukládá pokuta ve výši

1 500 000,- Kč (slovy jeden milion pět set tisíc korun českých).

IV.

Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se zadavateli – statutárnímu městu Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, ukládá uhradit náklady řízení ve výši

1 000,– Kč (slovy jeden tisíc korun českých).

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu") příslušný podle § 94 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele - statutárního města Hradec Králové, IČ 00268810, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, zast. Ing. Otakarem Divíškem, primátorem (dále jen „zadavatel“), při uzavírání koncesní smlouvy ze dne 28.12.2006. Orgán dohledu si proto od zadavatele vyžádal vyjádření a veškerou dokumentaci pořízenou v souvislosti s uzavřením uvedené koncesní smlouvy.

2. Z předložené dokumentace vyplývá, že předmětem koncesní smlouvy je vybudování, provoz a rozvoj systému parkování na území statutárního města Hradec Králové včetně závazku koncesionáře vybudovat parkovací technologie a nová parkovací místa.

3. Po přezkoumání obdržené dokumentace získal orgán dohledu pochybnost, zda zadavatel při uzavírání výše uvedené koncesní smlouvy postupoval v souladu s § 25 zákona v návaznosti na § 9 odst. 1 zákona, když výstavbu nových parkovacích míst zadal jako koncesi na služby, neboť některé skutečnosti uvedené v koncesní smlouvě (stavební práce, samofinancování systému) nasvědčují tomu, že v případě vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst se nejedná o koncesi, nýbrž o nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s předpokládanou hodnotou 182 000 000,- Kč. Dále orgán dohledu

získal pochybnosti, zda zadavatel neporušil § 84 odst. 1 písm. b) zákona, když výše uvedenou nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce neuveřejnil v Úředním věstníku Evropské unie.

4. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem orgán dohledu zahájil správní řízení z vlastního podnětu.

5. Orgán dohledu oznámil dopisem č. j. ÚOHS-S36/2010/VZ-1538/2010/540/KKo ze dne 17.2.2010 zahájení správního řízení z vlastního podnětu. Dále orgán dohledu stanovil usnesením č. j. ÚOHS-S36/2010/VZ-1604/2010/540/KKo ze dne 17.2.2010 účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

6. Účastníky správního řízení podle § 99 zákona jsou:

- zadavatel,
- společnost ATOL, a.s., IČ 60112590, se sídlem Pouchovská 79, 500 03 Hradec Králové, za niž jedná Ing. Dušan Čížek, MBA, předseda představenstva, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 8.3.2010 Vladislavem Jirkou, Ph.D., advokátem, evid. č. 11790, ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s., IČ 26770385, se sídlem Radlická 28/663, 105 00 Praha 5 (dále jen „koncesionář“).

7. Dnem 17.2.2010, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno prvnímu z účastníků řízení, bylo správní řízení zahájeno.

8. Na základě předchozí žádosti umožnil Úřad dne 26.2.2010 koncesionáři nahlédnout do příslušného správního spisu a související dokumentace o veřejné zakázce.

9. Na základě předchozí žádosti umožnil Úřad dne 1.3.2010 zadavateli nahlédnout do příslušného správního spisu a související dokumentace o veřejné zakázce.

10. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí vyjádřil dopisem ze dne 8.3.2010, ve kterém uvádí, že při uzavírání předmětné koncesní smlouvy postupoval v souladu se zákonem. Na podporu svých tvrzení uvádí následující skutečnosti.

11. Zadavatel se od roku 2004 zabýval otázkou zvýšení počtu parkovacích míst na území města. Vzhledem k finanční náročnosti projektu zvolil v roce 2006 pro realizaci tohoto projektu uzavření koncesní smlouvy podle v té době účinného zákona. Podstatou koncese je v šetřeném případě zajištění služeb provozování a správy parkovacích míst a zajištění financování vybudování nových parkovacích míst pro veřejnost. Protiplnění za uvedené služby spočívá v právu koncesionáře tyto služby po určitou dobu poskytovat a brát užitky vyplývající z jejich poskytování. Koncesionář zároveň nese podstatnou část rizik spojených s poskytováním uvedených služeb.

12. Pro zadavatele nebylo reálné, aby nedostatky v parkování na území města řešil vyhlášením nadlimitní zakázky na stavební práce, a to zejména z důvodu nedostatku finančních prostředků, bez jejichž zajištění by nebylo možné veřejnou zakázku realizovat. Dále zadavatel neměl k dispozici další potřebné údaje, zejména určení místa stavby spolu se znalostí potřebných technických parametrů, v souvislosti se zprovozněním parkovacího domu Katschnerka.

13. Zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že koncesní řízení na Integrovaný systém parkování (dále jen „ISP“) bylo řádně oznámeno prostřednictvím informačního systému o veřejných zakázkách jako nadlimitní koncese na služby. Předmětem uvedené koncese bylo zajištění správy a provozu parkovacích míst ve městě, zprovoznění parkovacího domu Katschnerka a výstavba dalších parkovacích míst (minimálně 500 nových parkovacích míst s průměrným nákladem 300 000,- Kč/parkovací místo) včetně investic do vybavení parkovacích míst. Zadavatel podotýká, že i když byla koncesní smlouva uzavřena v době účinnosti zákona č. 40/2004 Sb., obsahuje všechny podstatné náležitosti kladené na tento typ smlouvy zákonem č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, ve znění pozdějších předpisů, tj. závazek koncesionáře provést určité dílo či poskytovat určité služby, závazek zadavatele umožnit koncesionáři brát užitky z poskytování služeb nebo užívání díla a přesun podstatné části hospodářského rizika na koncesionáře. Zadavatel se na základě výše uvedeného domnívá, že koncesní smlouva byla uzavřena v souladu se zákonem.

14. K pojmu „samofinancování" zadavatel uvádí, že se jedná o termín označující možný způsob financování, jehož charakteristickým rysem je využití vlastních zdrojů k financování činnosti subjektu, což v šetřeném případě znamená, že budovaný integrovaný systém parkování generuje vlastní prostředky, které se následně vrací zpět do uvedeného systému, zejména prostřednictvím dalších investic.

15. K namítanému porušení § 25 zákona zadavatel uvádí, že podle jeho názoru k takovému porušení nedošlo, neboť zadavatel neměl v úmyslu do výstavby nových parkovacích míst investovat vlastní finanční prostředky. Výstavba parkovacích míst definovaných v koncesní smlouvě bude probíhat až po cca 10 letech, přičemž koncesionář tato vybudovaná parkovací místa zařadí do integrovaného systému parkování a budou provozována na jeho vlastní riziko. V uvedeném případě se tedy jedná o koncesi a nikoliv o veřejnou zakázku na stavební práce. Vzhledem k tomu, že zadavatel uvedenou výstavbu parkovacích míst nevyhlásil jako veřejnou zakázku na stavební práce, nýbrž jako součást koncese na služby, nedopustil se porušení § 84 odst. 1 zákona, neboť nebyl povinen uvedenou koncesi uveřejnit v Úředním věstníku Evropské unie.

16. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se zadavatel domnívá, že v šetřeném případě postupoval v souladu se zákonem, a z tohoto důvodu navrhuje, aby orgán dohledu správní řízení zastavil.

17. Dne 10.3.2010 orgán dohledu obdržel vyjádření koncesionáře, ve kterém uvádí, že pochybnosti orgánu dohledu ohledně postupu zadavatele v šetřeném případě nejsou důvodné, k čemuž uvádí následující skutečnosti.

18. Pro odlišení koncese od veřejné zakázky na stavební práce je podle názoru koncesionáře podstatné, zda je na straně koncesionáře v případě provedení stavebních prací založeno právo tuto stavbu užívat (v daném případě užívat s platbou) a v případě poskytnutí služeb právo tyto služby po určitou dobu provozovat včetně požívání užitků z těchto služeb. Zároveň je nutné s odkazem na Interpretační sdělení Komise o koncesích podle práva Společenství 2000/C 121/02 (dále jen "Interpretační sdělení Komise"), na rozhodovací soudní praxi a na Metodiku k zákonu č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, zpracovanou Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky z dubna 2008 vzít v úvahu, že právo stavbu užívat představuje právo brát z provozování stavby užitky. Pro úplnost

koncesionář uvádí, že podstatným znakem koncese je přenesení odpovědnosti, resp. hospodářských a dalších rizik za provozování stavby a za poskytování služeb na koncesionáře. Tato podmínka je splněna zejména tehdy, pokud koncesionář dostává odměnu z poplatků placených přímo osobami, které stavbu či službu využívají. Dále koncesionář podotýká, že povaha koncesní smlouvy je zachována i tehdy, pokud stát či jiný veřejnoprávní subjekt nese část nákladů na provozování koncese proto, aby pro uživatele udržel ceny nízko, což vyplývá z Interpretačního sdělení Komise.

19. V šetřeném případě je tedy podle názoru koncesionáře zřejmé, že uzavřená koncesní smlouva splňuje veškeré požadavky kladené na její formu, čemuž svědčí mimo jiné následující skutečnosti. Jako protiplnění za plnění koncesní smlouvy ze strany koncesionáře je sjednána odměna jdoucí z poplatků placených uživateli (parkovné, prodej parkovacích karet, vyhrazených parkovacích stání, atd.). Dále jsou na koncesionáře přenesena hospodářská a další rizika (riziko poptávky, riziko stavební, apod.). K riziku poptávky koncesionář uvádí, že ze strany zadavatele nemá garantován jakýkoliv příjem v případě neexistence poptávky, a to např. formou závazku zadavatele uhradit koncesionáři prokazatelnou ztrátu vzniklou v souvislosti s plněním předmětu smlouvy. Společně se závazkem koncesionáře vybudovat parkovací místa je na něj přeneseno i riziko stavební spojené s realizací a provozováním stavby. Dále zadavatel uvádí, že činnost koncesionáře je vzhledem k vysokým počátečním investicím v současné době ztrátová, neboť protiplnění podle podmínek koncesní smlouvy pokrývá náklady až ve střednědobém a dlouhodobém horizontu, přičemž během této doby může dojít ke značným změnám na straně poptávky koncesionářem provozovaných služeb. Návratnost investice je tedy velmi riziková, přičemž garance návratnosti investovaných prostředků ani přiměřeného zisku není koncesní smlouvou zajištěna.

20. Koncesionář dále uvádí, že i když koncesní smlouva obsahuje ustanovení čl. 5 odst. 2 koncesní smlouvy, kterým se zadavatel zavazuje spoluvytvářet cenové podmínky pro uživatele parkovacích ploch včetně nezbytné cenové regulace parkovného tak, aby byla zajištěna zásada samofinancování systému při garanci návratnosti nákladů na investice vkládané do systému koncesionářem, neznamená to, že koncesionář má garantovány příjmy z prováděné činnosti. Uvedené ustanovení se zjevně týká výhradně ošetření rizik spojených s oprávněním zadavatele stanovit cenové podmínky ve vztahu ke koncesovaným službám (resp. k cenové regulaci v této oblasti). Uvedené ustanovení podle názoru koncesionáře neodporuje principu koncese.

21. K závazku koncesionáře k investicím do nových parkovacích míst v určité výši, koncesionář uvádí, že se jedná o závazek koncesionáře investovat zisk z koncesovaných služeb, bude-li vytvořen, do vybudování dalších parkovacích míst.

22. S odkazem na výše uvedené se koncesionář domnívá, že v šetřeném případě předmět uzavřené koncesní smlouvy odpovídá definici koncesní smlouvy podle § 9a a § 9b zákona i smyslu Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES. Koncesionář dále upozorňuje na rozhodnutí orgánu dohledu č. j. R039/2008/02-17578/2008/310-Hr ze dne 27.8.2008 a na rozhodnutí S121/2008/VZ-12420/2008/510-Od ze dne 23.7.2008, ze kterých vyplývá, že pokud se koncesionář zaváže k poskytování služeb vyhrazených subjektům veřejného práva včetně investování vlastních zdrojů a koncedent umožní koncesionáři z těchto služeb nebo díla brát užitky, jedná se o koncesi.

23. K povinnosti uveřejnění veřejné zakázky koncesionář uvádí, že se v šetřeném případě nejedná ani o nadlimitní veřejnou zakázku ani o nadlimitní koncesi na stavební práce, zadavatel tedy nebyl povinen uveřejnit oznámení o zahájení koncesního řízení podle § 84 odst. 1 písm. b) zákona.

24. S odkazem na výše uvedené skutečnosti koncesionář navrhuje, aby orgán dohledu správní řízení zastavil.

25. Orgán dohledu přezkoumal na základě § 94 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů a vyjádření předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že zadavatel postupoval při zadávání výstavby parkovacích míst v rozporu se zákonem, a to z důvodu, že vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst nezadal v některém ze zadávacích řízení podle § 25 odst. 1 zákona. Ke svému rozhodnutí uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

26. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona se veřejnou zakázkou na stavební práce rozumí veřejná zakázka na provedení

    a) nové stavby,

    b) stavební změny dokončené stavby,

    c) udržovací práce na stavbě,

    d) odstranění stávající stavby, nebo

    e) jakýchkoli stavebních prací, které odpovídají požadavkům určeným zadavatelem, včetně stavebních prací pořizovaných s využitím zprostředkovatelských nebo podobných služeb poskytovaných zadavateli jinou osobou.

27. Podle ustanovení § 9a zákona je koncese na stavební práce obdobnou veřejnou zakázkou jako veřejná zakázka na stavební práce s tím, že protiplnění za provedení stavebních prací, které jsou předmětem této koncese, spočívá v právu stavbu po stanovenou dobu využívat nebo provozovat. Toto právo může být spojeno s poskytnutím peněžitého plnění veřejným zadavatelem.

28. Podle ustanovení § 9b zákona je koncese na služby obdobnou veřejnou zakázkou jako veřejná zakázka na služby s tím, že protiplnění za poskytnutí služeb, které jsou předmětem této koncese, spočívá v právu tyto služby po stanovenou dobu provozovat. Toto právo může být spojeno s poskytnutím peněžitého plnění veřejným zadavatelem.

29. Ustanovení § 25 odst. 1 zákona stanoví, že zadavatel je povinen zadat nadlimitní i podlimitní veřejnou zakázku v zadávacím řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak. V zadávacím řízení je zadavatel povinen dodržovat zásady stejného zacházení se všemi zájemci a uchazeči s výjimkami uvedenými v § 87, zákazu diskriminace a transparentnosti.

30. Článek 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES (dále jen „Směrnice č. 2004/18/ES“) stanoví, že „Koncese na stavební práce" je smlouva stejného druhu jako zakázka na stavební práce s tou výjimkou, že protiplnění za provedení stavebních prací spočívá buď výhradně v právu využívat stavbu, nebo v tomto právu společně s platbou.

31. Článek 4 Směrnice č. 2004/18/ES stanoví, že "Koncese na služby" je smlouva stejného druhu jako zakázka na služby s tou výjimkou, že protiplnění za poskytnutí služeb spočívá buď výhradně v právu využívat služby, nebo v tomto právu společně s platbou.

32. Zadavatel uzavřel dne 28.12.2006 s koncesionářem koncesní smlouvu, jejímž předmětem je zajištění provozu a rozvoje ISP.

33. Článek IV odst. 1 koncesní smlouvy stanoví, že koncesionář se v průběhu celé doby trvání koncesního vztahu zavazuje k investicím do parkovacích technologií (parkovací automaty, zábrany, závory, řídící systém, softwarové vybavení a další) vyvolané jak modernizací, tak rozšiřováním systému v celkovém objemu 32 200 000,- Kč.

34. Článek IV odst. 2 koncesní smlouvy stanoví, že koncesionář se v průběhu trvání koncese zavazuje zajistit financování a výstavbu dalších nejméně 500 parkovacích míst s průměrným nákladem 300 000,- Kč připadajícím na jedno parkovací místo. Uvedená investice může být splněna jednak výstavbou dalšího parkovacího domu nebo může být splněna postupným budováním nových parkovacích ploch s kapacitou parkovacích míst, která bude odpovídat danému objemu investic, tj. min. 150 000 000,- Kč.

35. Podle článku IV. odst. 4 koncesní smlouvy považují obě smluvní strany objem investic uvedený v čl. IV. odst. 1 a 2 koncesní smlouvy za minimální a zavazují se oboustranně akceptovat úpravu jejich výše podle ekonomického vývoje a podle výnosnosti Integrovaného systému parkování tak, aby byla zachována zásada samofinancování po celou dobu trvání koncesní smlouvy a aby byly vytvářené zdroje v tomto systému podle dohodnutých zásad využity.

36. Článek V. odst. 2 koncesní smlouvy stanoví, že zadavatel se zavazuje spoluvytvářet cenové podmínky pro uživatele parkovacích ploch včetně nezbytné cenové regulace parkovného na veřejných komunikacích takovým způsobem, aby byla zajištěna zásada samofinancování systému při garancích návratnosti nákladů na investice vkládané do systému koncesionářem.

37. Článek IX. bod 3. koncesní smlouvy stanoví, že samofinancování ISP umožňuje financování provozu a investiční rozvoj plně z tvorby hospodářského výsledku jednotlivých fiskálních let při zachování tvorby zisku nad rámec tvorby zdrojů právě pro krytí investičních výdajů.

38. Orgán dohledu nejprve zkoumal, zda je v případě investic do parkovacích technologií a výstavby dalších parkovacích míst podle čl. IV. koncesní smlouvy naplněna definice koncese.

39. K tomu orgán dohledu obecně uvádí, že základním znakem definujícím koncesi je podle § 9a a § 9b zákona protiplnění za poskytnuté služby či realizované stavební práce, které spočívá v právu službu či stavbu po stanovenou dobu využívat nebo provozovat, přičemž toto právo může být spojeno s poskytnutím peněžitého plnění veřejným zadavatelem. Dalším podstatným znakem koncese je přenos hospodářského rizika z veřejného zadavatele na koncesionáře. Tento znak sice není v zákoně uveden výslovně, avšak jeho existence vyplývá z judikatury Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“), k níž je nutno při rozhodování přihlížet. Orgán dohledu uvádí např. rozsudek ESD C-458/03 ze dne 13.10.2005 ve věci Parking Brixen GmbH proti Gemeine Brixen, Stadtwerke Brixen AG, bod 40. a 41, ve kterém ESD uvádí, že v případě, kdy je za poskytování služby dodavatel odměňován třetími osobami, dochází k přenosu rizika na dodavatele, a jedná se tedy

o koncesi. Dále Úřad odkazuje na rozsudek ESD C-206/08 ze dne 10.9.2009 ve věci Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landekreisgemeiden (WAZV Gotha) proti Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH, ve kterém ESD uvádí, že pokud dodavatel zcela nebo přinejmenším ve významném rozsahu převezme provozní riziko, kterému je vystaven veřejný zadavatel, jedná se o koncesi. Jako další pramen lze uvést např. článek 2.1.2. Interpretačního sdělení komise č. 2000/C 121/02. Existencí přenosu hospodářského rizika jako jednoho ze základních znaků koncese argumentuje ve svých rozhodnutích i orgán dohledu (např. rozhodnutí č. j. R039/2008/02-17578/2008/310-Hr ze dne 27.8.2008 nebo rozhodnutí č. j. S121/2008/VZ-12420/2008/510-Od, ze dne 23.7.2008), ve kterých orgán dohledu dovodil, že přenos podstatné části ekonomického rizika na koncesionáře je jedním ze základních znaků koncese a jeho neexistence v konkrétním případě znemožňuje definovat vztah mezi zadavatelem a dodavatelem jako koncesi.

40. Přenosem hospodářského rizika jako jednoho ze základních definičních znaků koncese argumentuje ve svém vyjádření jak zadavatel tak koncesionář, přičemž oba v šetřeném případě zmiňují existenci přenosu rizika na koncesionáře, což podle jejich názoru svědčí o skutečnosti, že předmětné stavební práce jsou koncesí.

41. S odkazem na výše uvedená rozhodnutí ESD a vlastní rozhodnutí orgán dohledu uvádí, že pro určení, zda se jedná o koncesi, musí realizované plnění splňovat oba uvedené znaky, tj. musí zde existovat právo stavbu po stanovenou dobu využívat nebo provozovat (popř. společně s platbou) a musí dojít k přenosu hospodářského rizika ze zadavatele na koncesionáře. Orgán dohledu nemá pochybnost o tom, že realizované plnění je koncesionář oprávněn po určitou dobu provozovat a brát z něj užitky (tzn. vybírat parkovné). Orgán dohledu však nemůže souhlasit s názorem účastníků správního řízení, že v případě vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst došlo k přenosu hospodářského rizika z veřejného zadavatele na koncesionáře, neboť po přezkoumání všech podkladů dospěl k závěru, že zde ekonomické riziko neexistuje, k čemuž uvádí následující skutečnosti.

42. Z čl. IV odst. 1 a 2 koncesní smlouvy vyplývá, že koncesionář se v průběhu realizace koncesní smlouvy zavázal k investicím do parkovacích technologií (parkovací automaty, zábrany, závory, řídící systém, softwarové vybavení a další) vyvolaných jak modernizací, tak rozšiřováním systému v celkovém objemu 32 200 000,- Kč, dále se zavázal k financování a výstavbě dalších parkovacích míst v celkovém objemu investic min. 150 000 000,- Kč. Podle čl. IV. odst. 4 koncesní smlouvy obě strany považují tento objem investic za minimální a zavázaly se oboustranně akceptovat úpravu jeho výše podle ekonomického vývoje a podle výnosnosti ISP, ovšem tak, aby byla zachována zásada samofinancování ISP. Zásada samofinancování ISP je potom definována v čl. IX. bodu 3. koncesní smlouvy, kdy umožňuje koncesionáři financování provozu ISP a jeho investiční rozvoj plně z tvorby hospodářského výsledku jednotlivých fiskálních let při zachování tvorby zisku nad rámec tvorby zdrojů nutných pro krytí investičních výdajů. Tuto skutečnost potvrzuje ve svém vyjádření i zadavatel.

43. Zadavatel i koncesionář ve svých vyjádřeních poukazují na to, že není jisté, zda provozování ISP bude výdělečné, přičemž právě tato skutečnost je podle názoru obou účastníků rizikem přeneseného na koncesionáře. Z koncesní smlouvy však vyplývá, že v rámci realizace ISP budou na území zadavatele, které je uvedeno v koncesní smlouvě, vymezena příslušná

parkovací stání, přičemž celá lokalita ISP bude mimo vymezená místa k parkování označena zákazem stání nebo zákazem zastavení. Z čl. VIII odst. 2 koncesní smlouvy vyplývá závazek zadavatele, že ve všech lokalitách ISP zajistí koncesionáři exkluzivitu, tzn. že de facto v území vymezeném koncesní smlouvou (celé centrum města) nemá koncesionář relevantní konkurenci.

44. Dále je nutné vzít v úvahu, že problematika nedostatku parkovacích míst je aktuální ve všech městech v České republice, přičemž poptávka po parkovacích místech naprosto převažuje nabídku, a je velmi pravděpodobné, že ani v šetřeném případě tomu není jinak. Z tohoto důvodu orgán dohledu nemá pochybnosti o tom, že budovaný ISP bude využíván až na hranice svých možností. Uživatelé ISP, a to zejména fyzické osoby s trvalým nebo přechodným pobytem v oblasti ISP a fyzické nebo právnické osoby mající v oblasti ISP sídlo nebo provozovnu, přitom nemají možnost výběru místa určeného k parkování, neboť veškerá parkovací místa v centru města jsou provozována koncesionářem.

45. Dalším důvodem potvrzující závěr orgánu dohledu je skutečnost, že zadavatel se v čl. V. odst. 3 koncesní smlouvy zavazuje spoluvytvářet cenové podmínky pro uživatele parkovacích ploch tak, aby byla zajištěna zásada samofinancování ISP, přičemž tato zásada umožňuje financovat provoz a investiční rozvoj ISP plně z tvorby hospodářského výsledku, a zároveň zachovává tvorbu zisku nad rámec tvorby zdrojů právě pro krytí investičních výdajů. Dále z koncesní smlouvy vyplývá, že obě smluvní strany považují objem investic uvedený v čl. IV. odst. 1 a 2 koncesní smlouvy za minimální a zavazují se oboustranně akceptovat úpravu jejich výše podle ekonomického vývoje a podle výnosnosti ISP, tak aby byla zachována zásada samofinancování. Z uvedeného vyplývá, že koncesionář je povinen investovat do ISP pouze v případě, kdy bude jeho provoz vytvářet zisk. Tvorbu zisku zároveň podporuje vhodným nastavením cenových podmínek i zadavatel. Navíc zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že s vybudováním nových parkovacích míst se počítá nejdříve po vytvoření finančních zdrojů v ISP přibližně za 10 let.

46. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že v případě výstavby nových parkovacích míst a dalších investic do parkovacích technologií ekonomické riziko neexistuje, neboť koncesionář má zajištěnou základnu uživatelů ISP při neexistenci významných konkurenčních subjektů a ceny za využívání ISP spolu s předpokládanými investicemi koncesionáře do ISP jsou ve spolupráci se zadavatelem nastaveny tak, aby byla zajištěna jak úhrada vložených investic, tak i tvorba přiměřeného zisku koncesionáře. Pro úplnost orgán dohledu dodává, že tvorba zisku je pro koncesionáře hlavním cílem jeho činnosti, neboť jako podnikatelský subjekt by s největší pravděpodobností nevstupoval do jakéhokoliv smluvního vztahu, aniž by měl vysokou míru jistoty, že tento vztah pro něj bude ziskový. Vzhledem k neexistenci ekonomického rizika nemohlo dojít ani k jeho přenosu na koncesionáře. Na základě výše uvedených skutečností orgán dohledu konstatuje, že v šetřeném případě nejsou naplněny definiční znaky koncese, a z tohoto důvodu se o koncesi nejedná.

47. Ustanovení § 6 odst. 1 zákona stanoví, že veřejnou zakázkou je zakázka na dodávky, služby nebo stavební práce, jejímž zadavatelem je osoba uvedená v § 2 zákona a u níž předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky přesáhne 2 000 000,- Kč.

48. Podle § 6 odst. 2 zákona se veřejná zakázka uskutečňuje za úplatu na základě písemné smlouvy s jedním nebo více vybranými uchazeči nebo zájemci.

49. Podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou rozumí zakázka, u níž předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky dosáhne anebo přesáhne finanční limity uvedené v § 14 odst. 2 a 3 zákona.

50. Ustanovení § 14 odst. 3 zákona stanoví, že finanční limit pro veřejné zakázky na stavební práce je částka v české měně odpovídající 5 000 000 EUR.

51. Ustanovení § 14 odst. 6 zákona věta druhá stanoví, že pro přepočet EUR na českou měnu pro účely zákona po dni vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost jsou finanční limity v české měně odpovídající finančním limitům stanoveným tímto zákonem v EUR vyhlašovány v Úředním věstníku Evropské unie.

52. Ustanovení § 21 odst. 1 zákona stanoví, že předpokládanou cenou předmětu veřejné zakázky na stavební práce je celková cena stavebních prací.

53. Ustanovení § 21 odst. 2 zákona stanoví, že do předpokládané ceny předmětu veřejné zakázky na stavební práce se započítá rovněž předpokládaná cena dodávek, které jsou potřebné k provedení stavebních prací a které zadavatel poskytne dodavateli.

54. Podle ustanovení § 25 odst. 1 zákona je zadavatel povinen zadat nadlimitní i podlimitní veřejnou zakázku v zadávacím řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak. V zadávacím řízení je zadavatel povinen dodržovat zásady stejného zacházení se všemi zájemci a uchazeči s výjimkami uvedenými v § 87 zákona zákazu diskriminace a transparentnosti.

55. Podle ustanovení § 25 odst. 2 zákona zadavatel může pro zadání veřejné zakázky zvolit

    a) otevřené řízení,

    b) užší řízení,

    c) jednací řízení s uveřejněním, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 26 nebo jde-li o zadavatele v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, nebo

    d) jednací řízení bez uveřejnění, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 27 nebo § 28 zákona.

56. K otázce naplnění pojmových znaků veřejné zakázky orgán dohledu uvádí, že základními pojmovými znaky vyplývajícími z definice uvedené v § 6 zákona jsou předmět a úplatnost.

57. V šetřeném případě zadavatel od koncesionáře požadoval zajistit vybudování parkovacích technologií a výstavbu nových parkovacích míst, tj. provedení stavebních prací. V případě dalšího pojmového znaku veřejné zakázky – úplatnosti – orgán dohledu uvádí, že se zpravidla jedná o úplatu hrazenou zadavatelem, avšak nelze vyloučit ani „nepřímou“ úhradu zadavatele, a to např. v případech nepeněžitého protiplnění či v případech jiných konstrukcí úplaty, kdy zadavatel rozhodne o způsobu úhrady jinými osobami. V šetřeném případě vybírá koncesionář poplatky od uživatelů ISP, čímž jsou mu uhrazeny náklady vynaložené na vybudování parkovacích technologií a výstavbu dalších parkovacích míst, které by mu v konečném důsledku uhradil zadavatel, pokud by uvedené poplatky vybíral sám. Je tedy zřejmé, že i v případě, kdy zadavatel nevynakládá finanční prostředky přímo, je předmětný smluvní vztah mezi zadavatelem a koncesionářem úplatný. S ohledem na naplnění definičních znaků veřejné zakázky, tj. předmětu i úplatnosti, orgán dohledu konstatuje, že v případě vybudování parkovacích technologií a výstavby dalších parkovacích míst se jedná o veřejnou zakázku na stavební práce.

58. Z čl. IV. koncesní smlouvy vyplývá, že celková výše investic, jejichž předmětem je vybudování parkovacích technologií a výstavba dalších parkovacích míst, činí 182 200 000,- Kč, přičemž tato výše je zadavatelem i koncesionářem stanovena jako minimální. Podle § 14 odst. 3 zákona činí finanční limit pro veřejné zakázky na stavební práce částku v české měně odpovídající 5 000 000 EUR, což odpovídá částce 156 582 209,- Kč uvedené v Úředním věstníku č. 2005/C 310/4 ze dne 8.12.2005. Z uvedeného tedy vyplývá, že vybudování parkovacích technologií a výstavbu dalších parkovacích míst měl zadavatel zadat postupem podle zákona platným pro nadlimitní veřejnou zakázku.

59. S odkazem na výše uvedené orgán dohledu konstatuje, že v případě vybudování parkovacích technologií a výstavby nových parkovacích míst nejsou naplněny znaky koncese a jedná se s ohledem na minimální výši finančního závazku koncesionáře o nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce. Zadavatel tedy byl povinen tuto veřejnou zakázku zadat v souladu s § 25 odst. 1 zákona v některém ze zadávacích řízení. Proto orgán dohledu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K neuveřejnění veřejné zakázky

60. Ustanovení § 84 odst. 1 písm. b) zákona stanoví, že pokud je v zákoně stanovena povinnost uveřejňovat údaje a informace o veřejných zakázkách, rozumí se tím vedle uveřejnění na centrální adrese prostřednictvím informačního systému také jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku, s výjimkou veřejných zakázek na služby uvedených v příloze č. 1, uveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie prostřednictvím Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství.

61. V šetřeném případě získal orgán dohledu pochybnost, zda se zadavatel nedopustil porušení § 84 odst. 1 písm. b) zákona tím, že vybudování parkovacích technologií a výstavbu dalších parkovacích míst, které tvoří předmět veřejné zakázky, řádně nezveřejnil na centrální adrese a v Úředním věstníku Evropské unie.

62. K neuveřejnění veřejné zakázky v informačním systému zadavatelem orgán dohledu uvádí, že v případě, kdy zadavatel nepostupoval při zdávání stavebních prací na vybudování parkovacích míst v některém ze zadávacích řízení podle § 25 zákona, došlo k situaci, že zadavatel neuveřejnil podle § 84 odst. 1 zákona oznámení o veřejné zakázce na centrální adrese a v Úředním věstníku Evropské unie, čímž výrazně omezil možnost jiných dodavatelů dozvědět se o této veřejné zakázce. Zadavatel sice na centrální adrese vyhlásil koncesní řízení na služby na uzavření předmětné koncesní smlouvy, což však nelze považovat za uveřejnění oznámení zadávacího řízení na veřejnou zakázku na stavební práce, neboť zadavatel oslovil jiný okruh dodavatelů.

63. S odkazem na výše uvedené skutečnosti orgán dohledu konstatuje, že veřejná zakázka na vybudování parkovacích míst měla být vzhledem k předpokládané hodnotě klasifikována jako nadlimitní veřejná zakázka na stavební práce a měla být rovněž zveřejněna jak na centrální adrese, tak v Úředním věstníku Evropské unie. Tím, že zadavatel tuto povinnost nesplnil, porušil § 84 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť zadavatel, pokud by tuto nadlimitní veřejnou zakázku řádně zveřejnil, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů. Z uvedeného důvodu rozhodl orgán dohledu tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Uložení pokuty

64. Podle ustanovení § 102 odst. 1 zákona se právnická osoba nebo fyzická osoba, která je zadavatelem, dopustí správního deliktu tím, že

    a) nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro přidělení veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit hodnocení nabídek,

    b) uzavře smlouvu s uchazečem vybraným postupem podle písmene a),

    c) zruší zadávací řízení, aniž si tuto možnost vyhradil v oznámení zadávacího řízení,

    d) neuchová dokumentaci o zadání veřejné zakázky,

    e) nesplní povinnosti o uveřejňování údajů a informací o veřejných zakázkách.

65. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona tím, že veřejnou zakázku na výstavbu nových parkovacích míst nezadal v některém ze zadávacích řízení podle § 25 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel zachoval soutěžní prostředí, mohl obdržet i nabídky dalších dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější plnění.

66. Zadavatel se dále dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 1 písm. b) zákona, když veřejnou zakázku řádně nezveřejnil na centrální adrese a v Úředním věstníku Evropské unie, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť uvedeným postupem zadavatel výrazně omezil možnost dodavatelů dozvědět se o zadávání veřejné zakázky, a tím i možnost podat nabídku v zadávacím řízení.

67. Podle ustanovení § 105 odst. 3 zákona č. 40/2004 Sb. lze řízení o uložení pokuty za protiprávní jednání zahájit do 5 let ode dne, kdy bylo spácháno.

68. V případě uvedených správních deliktů bylo protiprávní jednání spácháno odesláním výzvy k podání nabídky na koncesi na služby, k čemuž došlo dne 20.6.2006. Posledním dnem lhůty pro zahájení řízení o uložení pokuty bude den 20.6.2011. Správní řízení bylo zahájeno dne 17.2.2010, tj. dnem, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno prvnímu z účastníků řízení. Orgán dohledu tedy konstatuje, že odpovědnost zadavatele za správní delikt podle zákona ke dni zahájení správního řízení nezanikla.

69. Podle ustanovení § 102 odst. 2 zákona se za správní delikty právnické osobě, která je zadavatelem, se podle § 102 odst. 1 zákona uloží pokuta do

    a) výše 5 % ceny zakázky, jde-li o správní delikt podle § 102 odst. 1 písm. a), b) nebo d) zákona,

    b) výše 10 000 000,- Kč, jde-li o správní delikt podle § 102 odst. 1 písm. c) nebo e) zákona.

70. V souladu se zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání orgán dohledu ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se orgán dohledu nejprve zabýval otázkou, jaký delikt je v šetřeném případě nejzávažnější, tj. za který je možno uložit nejpřísnější sankci (nejvyšší pokutu).

71. Cena veřejné zakázky, ve které se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona, činí 182 200 000,- Kč. Horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky) tedy činí částku ve výši 9 110 000,- Kč.

72. V případě správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. e) zákona může orgán dohledu podle § 102 odst. 2 písm. b) zákona uložit zadavateli pokutu až do výše 10 000 000,- Kč.

73. S odkazem na absorpční zásadu správního trestání uložil orgán dohledu pokutu za delikt přísněji trestný, což je v daném případě delikt podle § 102 odst. 1 písm. e) zákona, tj. neuveřejnění veřejné zakázky v Úředním věstníku Evropské unie. Zároveň však v rámci přitěžujících okolnosti přihlédl i k druhému spáchanému deliktu.

74. Podle § 105 odst. 1 zákona orgán dohledu při určení výše pokuty přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

75. Jako přitěžující okolnost vzal orgán dohledu v úvahu, že zadavatel svým postupem výrazně narušil soutěžní prostředí, přičemž nezákonné omezení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z vůbec nejzávažnějších porušení zákona, neboť nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než koncesionář. Avšak v rámci této přitěžující okolnosti vzal orgán dohledu v úvahu skutečnost, že zadavatel nevyloučil soutěžní prostředí zcela, neboť vybudování parkovacích technologií a výstavbu nových parkovacích míst zahrnul do koncesní smlouvy na služby, která byla uzavřena na základě provedeného koncesního řízení podle § 71g zákona.

76. Orgán dohledu při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. V této souvislosti orgán dohledu odkazuje na nález Ústavního soudu č. 405 uveřejněný ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb. Podle uvedeného nálezu je v případě ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku, v důsledku kterého by byla „zničena“ majetková základna pro další činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtu zadavatele na rok 2010 schváleného dne 15.12.2009 a zveřejněného na internetových stránkách www.hradeckralove.org orgán dohledu zjistil, že příjmy zadavatele se pohybují v řádech stovek miliónů Kč, schválený rozpočet obsahuje na straně příjmů částku ve výši 2 281 592 000,- Kč. Vzhledem k této skutečnosti orgán dohledu konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.

77. Orgán dohledu při stanovení výše pokuty zohlednil skutečnost, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pociťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání.

78. Zároveň má pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem vedle represivní funkce – postihu za porušení povinností stanovených zákonem, splnit také funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů orgán dohledu při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu jako dostačující.

79. Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že pokuta, jakkoli se může zdát vysoká, se stále nachází v dolní hranici maximálně možné zákonné výše, neboť uložená pokuta představuje méně než šestinu z maximální možné výše pokuty, která mohla být zadavateli za spáchaný správní delikt uložena.

80. Orgán dohledu posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke spáchání správních deliktů zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť zadavatel již uzavřel s koncesionářem smlouvu a nápravy tedy nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu uložil orgán dohledu pokutu ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

81. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČ zadavatele.

Náklady řízení

82. Pokud jde o uložení úhrady nákladů řízení, orgán dohledu konstatuje, že podle § 79 odst. 5 správního řádu správní orgán uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou. Prováděcí právní předpis vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), stanoví paušální částku nákladů řízení podle § 6 odst. 1 vyhlášky ve výši 1 000,- Kč. V ustanovení § 6 odst. 2 vyhláška dále upravuje možnost zvýšení paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech a případech přibrání znalce.

83. Vzhledem k tomu, že zadavatel vyvolal správní řízení porušením svých právních povinností (viz výše), rozhodl orgán dohledu o uložení povinnosti uhradit náklady řízení ve výši podle § 6 odst. 1 vyhlášky, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

84. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 0361050001.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

Otisk úředního razítka

Mgr. Kamil Rudolecký
místopředseda

Obdrží:

Statutární město Hradec Králové, Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

Mgr. Vladislav Jirka, Ph.D., advokát, ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s., Radlická 28/663, 105 00 Praha 5

Na vědomí:

ATOL, a.s., Pouchovská 79, 500 03 Hradec Králové

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy